

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή των Αγίων Πάντων – Εβρ. 11,33 – 12,2 (26/6/2016)

Η Δικαιοσύνη του Θεού

Η σημερινή ημέρα, αγαπητοί μου αδελφοί, φέρει ενώπιόν μας το σύνολο των Αγίων της Εκκλησίας μας, της προ Χριστού και μετά Χριστόν εποχής, έως τις μέρες μας. Πρόκειται για τα πρόσωπα εκείνα, που βγαλμένα μέσα από τα σπλάχνα του δικού μας κόσμου, νίκησαν τη φθοροποιό δύναμή του και αποκάλυψαν στους ανθρώπους το αληθινό πρόσωπο του Θεού, μέσα από τη δική τους ζωή, είτε την ησυχαστική και ασκητική, είτε την μαρτυρική. Το Αποστολικό ανάγνωσμα που ακούσαμε, περιγράφει τα όσα υπέφεραν οι Άγιοι της προ Χριστού εποχής, που βίωναν την παρουσία του Χριστού στη ζωή τους, πολύ πριν Εκείνος εμφανιστεί, εν σώματι, στον κόσμο και αναμένουν την τελική δικαίωση μαζί με όλους όσοι συναποτελούμε το Σώμα του Χριστού, την Εκκλησία.

Ένα από τα χαρακτηριστικά ιδιώματα των Αγίων όλων των εποχών είναι η υπεράσπιση της Δικαιοσύνης - *ειργάσαντο δικαιοσύνην*¹, μας λέγει το ανάγνωσμα - και ο διαρκής αγώνας τους για την επικράτησή της, που τους έφερε συχνά αντιμέτωπους με τους άρχοντες των εθνών. Η έννοια της Δικαιοσύνης, για την οποία θα ομιλήσουμε σήμερα, είναι διαφορετική στη σκέψη του κόσμου και της Εκκλησίας. Αυτό συμβαίνει, γιατί η κοσμική αντίληψη περί Δικαιοσύνης πηγάζει από διαφορετικές αφετηρίες, που έχουν ως βάση τη διευθέτηση των ανθρωπίνων σχέσεων, ενώ η Εκκλησία μας προβάλλει το ιδεώδες της Θείας Δικαιοσύνης, που εγκεντρίζεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του Θεού, καθότι *δικαιοσύνη εκ του ουρανού διέκυψε*². Η κοσμική Δικαιοσύνη είναι ρευστή, μεταβάλλεται δηλ., κάθε φορά, από την μορφή του πολιτεύματος, το οποίο υπηρετεί, ενώ συχνά χειραγωγείται από τους ασκούντες την εξουσία, με αποτέλεσμα να χάνει το αληθινό της περιεχόμενο και να γίνεται φορέας αδικίας. Στα κοσμικά πράγματα, η Δικαιοσύνη μετατρέπεται σε εξουσία, που αποσκοπεί στην διατήρηση της κοινωνικής αρμονίας, στην άρση των αδικιών εις βάρος των αδυνάτων, στην ισονομία και στην διαφύλαξη της καλής λειτουργίας των θεσμών, στην τήρηση των νόμων, έστω κι αν οι νόμοι αποδεικνύονται, συχνά, άδικοι.

Η Θεία Δικαιοσύνη, όμως, την οποία υπηρέτησαν οι Άγιοι και έφερε στον κόσμο ο ζωογόνος Ήλιος της Δικαιοσύνης Ιησούς Χριστός, διαλαλεί τα Χριστιανικά ιδεώδη, σέβεται την Χριστιανική ιεραρχική τάξη και τις αξίες, εκκολάπτεται και αναπτύσσεται μέσα στην Χριστιανική ατμόσφαιρα, υπηρετεί το όντως δίκαιο και διέπεται από

¹ Εβρ. 11,33

² Ψαλμ. 84,12

την αρχή της φιλανθρωπίας. Στη σκέψη της Εκκλησίας μας η Δικαιοσύνη «αποτελεί πνευματική κατάσταση, η οποία οδηγεί όσους την έχουν στο να προσφέρουν στον πλησίον τα πνευματικά αγαθά, στο να μη καυχώνται για τα χαρίσματά τους, στο να συναισθάνονται τις δωρεές του Θεού και να μπορούν να διακρίνουν το θέλημά Του, αλλά και να κρίνουν τις ανθρώπινες καταστάσεις σύμφωνα με αυτό»³.

Οι Πατέρες της Εκκλησίας προέβαλαν τον αυθεντικό Χριστιανικό βίο ως εφαρμογή της Δικαιοσύνης. «Ο πολύς Ευσέβιος Καισαρείας θα βεβαιώσει ότι η Δικαιοσύνη είναι προϊόν του ελέους του Θεού και έρχεται εκ του Θεού στον άνθρωπο. Μιλώντας για την Δικαιοσύνη, ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος ζητά από τον άνθρωπο να μην ακολουθεί την οδό του «πικρού τυράννου», που εισήγαγε τον μόχθο και την ποινή, αλλά να ακολουθεί την οδό του «χρηστού Δεσπότη», που είναι η φιλανθρωπία. Ο Γρηγόριος ταυτίζει τη δικαιοσύνη με την φιλανθρωπία και την θεωρεί όψιν της εικόνας του Θεού»⁴.

Το ερώτημα που τίθεται, μετά τα ανωτέρω, είναι το αν και κατά πόσον στην εκκοσμικευμένη εποχή μας υπάρχει και απονέμεται η Δικαιοσύνη. Πολλοί θα πουν ότι, εφόσον οι αρχές και οι θεσμοί που εκπροσωπούν την Δικαιοσύνη ενεργούν σύμφωνα με τους υπάρχοντες νόμους, τότε, ασφαλώς, απονέμουν Δικαιοσύνη. Οι νόμοι, όμως, είναι αληθινά δίκαιοι μόνον όταν διαπνέονται από την Αλήθεια, η οποία στην διδασκαλία της Εκκλησίας μας είναι ο Χριστός⁵. Εκείνος μας είπε «όποιος είναι από την αλήθεια, ακούει την φωνή μου»⁶, ενώ ο Ευαγγελικός λόγος σαφώς αποκαλύπτει ότι *η χάρις και η αλήθεια διά Ιησού Χριστού εγένετο*⁷. Όταν, όμως, οι νόμοι είναι προϊόν καιροσκοπικών ιδεοληψιών, εφήμερων συσχετισμών και αντιστρατεύονται το θέλημα του Θεού, όχι μόνο δεν υπηρετούν την αλήθεια, αλλά συμβάλλουν στην παρακμή της κοινωνίας και στον ευτελισμό του ανθρώπινου προσώπου.

Από τα παραπάνω συνάγεται το συμπέρασμα ότι η έννοια της Δικαιοσύνης στην κοσμική πραγματικότητα είναι σχετική και ατελής, ενώ ολοκληρώνεται μόνον όταν συνδέεται με το πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Στη λογική αυτή, η Δικαιοσύνη δε βρίσκεται έξω από εμάς, ούτε αναμένεται αποκλειστικά και μόνον από Αρχές και θεσμούς που πρέπει να υπάρχουν και να λειτουργούν για εμάς, ασχέτως αν πολλές φορές συμβαίνει το αντίθετο. Η Δικαιοσύνη οφείλει να εδράζεται μέσα μας και να διαχέεται από εμάς, εφόσον έχουμε εγκολπωθεί την ζωή

---

³ Νεκτάριος, Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών & Διαποντίων Νήσων, «Μεταξύ Θείας και ανθρώπινης Δικαιοσύνης», σελ. 15-16

⁴ Χριστόδουλος (+), Αρχιεπίσκοπος Αθηνών & Πάσης Ελλάδος, Χαιρετισμός προς το Συμβούλιο της Επικρατείας, Αθήνα, 15/9/2006

⁵ Ιωάν. 14,6

⁶ Ιωάν. 18,37

⁷ Ιωάν. 1,17

του Χριστού και γινόμαστε φορείς της Θείας Δικαιοσύνης, την οποία εκπέμπουμε σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής μας. Μόνο τότε η ελπίδα για την επικράτηση της αληθινής Δικαιοσύνης θα είναι ρεαλιστική.
ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.